The grant was made.

PRESIDENT : The House will now pass on to Demand No. XII—Education.

DEMAND XII - EDUCATION.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*) : Sir, I rise—

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : The member is not in order. He has changed his seat.

PRESIDENT : I may tell the House that he has taken my permission to sit there in order that he may be audible.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*) : Sir, out of the receipts for 1105 I move for the appropriation of a sum not exceeding Rs. 43,25,699 for Education.

Motion 386.

The following motion was not moved.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN :

386. To reduce the allotment of Rs. 15,484 for establishment by Re. 1.

Motion 386 A.

MR. A. THANU PILLAI (*Trivandrum*) : Sir, I beg to move the following motion :

To reduce the allotment of Rs. 15,484 for establishment by Re. 1.

My object in moving this motion is once again to bring to the notice of this House the necessity for a change in the present educational policy of Government. Sir, I do not think it necessary to adduce many arguments or to make a lengthy speech to establish the necessity for a change in our educational policy. That has been conceded by the non-officials as well as by the Government. The Government have many a time promised to look into the matter and to introduce the necessary changes. Sir, the system of education in vogue in Travancore is, it is well known, one that has been based on, and that follows, the system which was introduced years ago in British India with the object of training persons for clerical work. That was the basis of the system of education that was adopted in this country by our Government more than a century ago. Now, the department that was then started has no doubt grown, grown very large in several directions. But the fundamental basis of the system of education has not undergone any change consistently with the growth of the nation. During all these 100 years and more we have been sending larger and larger amounts of public money for educating our boys and girls, and the result today is not entirely satisfactory or wholesome. A change is felt to be very greatly necessary. I refer to two aspects of our educational system in which changes are necessary, I mean the cultural aspect and the vocational aspect. As for the necessity to pay greater attention to the cultural aspect of our educational system, Ie hav merely to bring to the notice of the House the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Thanu Pillai.]

fact that in answer to one of my interpellations in this House the Chief Secretary told me when the late Professor Raja Raja Varma passed away the Professorship in the College had to be abolished, I mean, the Professorship in classical and oriental languages had to be abolished, because Government were not able to find a competent person to fill that office. Sir, in a country like Travancore if we find it difficult to get a competent person to take the Professorial Chair in the languages of the country, that is a very significant commentary on the system of education that we are having with reference to its cultural aspect. We base our system entirely on an alien foundation, an alien culture and an alien civilisation and an alien outlook on life. I do not think it necessary to expatiate more on this aspect of the matter, and I leave it there. Then, as for the vocational side of our educational system, I need not say much either. We turn out hundreds, thousands and tens of thousands of our boys and girls from our educational institutions year after year and nobody can accuse Government of not spending adequate funds on education either. But what is the result? The result is not at all happy. Our young men and our young women are going about from place to place, from officer's door to officer's door with petitions and with complaints. Why? All to get some opening in life where he or she may earn a living, doing what kind of work he or she is able to do, what kind of work that our schools and colleges are making these boys and girls able to do, namely quill driving. Now we do not want so many quill drivers, whether men or women, and the result is unemployment in the country. That seems to be the largest problem for the people as well as the Government today to face. How are we to face that problem? I say by changing the present system of education. Of course, the answer is given that it is not an easy matter. I admit it is a very difficult matter. But what I have to urge upon this House is, that as it is an important matter, the necessary changes have to be made without delay. This time last year, Sir, I pleaded for the appointment of an Indian Director, and then I explained the reason why I advocated a change. I am happy to find that in response to the wishes of this House Government did really appoint an eminent Indian to occupy the office of the Director of Public Instruction, a person who, we all expect, will go a great way in solving this all-important problem. We are glad to find that since his taking charge of this important department he has been infusing a new spirit in all the institutions under his care. To that extent we have to appreciate the result of his labours thus far. But I should say the time of so qualified, so eminent an educationist is not to be spent merely in visiting institutions and setting matters right there. That part of the work, I think, ought to be done more by his lieutenants than by himself. His time should be devoted to the larger and the more serious question of effecting the necessary changes in the educational policy of the State. Our educational policy has been one of drift so far as we can see. We thought of establishing a University. With that object in view, twice, Commissions were appointed

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and reports submitted. But we have not been able to do anything further at all. So I say it is high time that Government move in the matter seriously and try to solve the problem to the good of the country. I do not wish to go into details. I would merely suggest that, as I said already, the vocational aspects of our educational system ought to receive careful consideration.

There is then the all-important question of women's education. Sir it is a very, very large problem. To me it appears that the question of educaaion of women and the employment of women in ,the service is not so smsoll a problem as people are likely to imagine. It affects our whole socail structure. Now, as we proceed in particular lines and impart the same kind of education to women and men, women come forward and claim a share of the offices of the State. We cannot say no to them. But there is a larger question behind the whole matter and that is, whether the education that we should give to onr women should be the same as the education that we give to men. These are very large problems that I have referred and they have to be gone into. With these words I recommend this matter for the consideration of this House.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : സർ, വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിൽ വരുത്തേണ്ട ഭേദഗതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതി, തൊഴിൽ സംപ്രദായം, ദേശസ്ഥിതി ഇവയ്ക്കനുസരണമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ജനങ്ങൾക്കു നൽകേണ്ടതു്. ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ കൃഷിക്കാരുടെ സന്താനങ്ങളാണ് വിദ്യാലയങ്ങളിലധികമുള്ളതു്. കൃഷിയിൽ പ്രായേണ ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും ജ്ഞാനമില്ലാത്തവരും വാസനയില്ലാത്തവരുമായിട്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഇവിടത്തെ യുവജനങ്ങളെ പ്രായേണ കാണുന്നതു്. അതു ഈകഷ്കരാജ്യത്തിനു വലിയആപത്തായിതീരും. കൃഷിയല്ലാതെ മറു തൊഴിലായിട്ടുള്ളതു സക്കാരുദ്യോഗം, വക്കീൽജോലി മുതലായവയാണ്. എന്നാൽ അവ വളരെ പരിമിതമാണ്. വ്യവസായമോ കച്ചവടമോ ഇവിടെ സാരമായ വിധം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻമാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. ഇവിടത്തെകയറുമതികച്ചവടം മുഴുവൻ കാഷ്ടിക സാധനങ്ങളാണു. അതിനാൽ കൃഷിവർദ്ധിക്കാതെകച്ചവടംവർദ്ധിക്കുന്നതല്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ മുതലെടുപ്പും, വക്കീലന്മാരുടേയും ഡാക്ടർന്മാരുടേയും മറ്റു് ആദായവും എല്ലാം പ്രായേണകൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു ജീവിതരംഗത്തു പ്രവേശിക്കുന്നയുവാക്കന്മാക്കു കൃഷിയിൽ അഭിരുചിയില്ലെങ്കിൽ ഈ കഷ്കരാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി ആപൽക്കരമായിട്ടുപരിണമിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുതന്നെ ബാലന്മാർക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

കാർഷികമായ ജ്ഞാനവും വാസനയും അഭിരുചിയും നൽകുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന വിധമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ഇവിടെ നൽകേണ്ടത്. വിദ്യാർത്ഥികൾപാഠശാലവിട്ട വെളിയിൽവരുമ്പോൾശീതോഷ്ണങ്ങളും അധികം സഹിച്ചു കല്ലിലും മുള്ളിലും ചെളിയിലും നടന്നു ചെയ്യേണ്ട കൃഷിത്തൊഴിലിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതിനുംപുറമേ കൃഷിക്കാരെ പലവിധത്തിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉപദ്രവിക്കുന്നതും അവരുടെ ദാസ്യസ്ഥിതിയും പലവിധ ക്ലേശങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസംസിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള യുവാക്കന്മാർക്കു കൃഷിയോടു വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ബാല്യത്തിലെ പഠനവിഷയങ്ങളിലോ പാഠശാലയിലേ പരിശീലനത്തിലോ നിന്നു കൃഷിയിലേക്കു അഭിരുചിയുണ്ടാകുന്നതിനു തരമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ ദോഷങ്ങൾക്കു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഒന്നാമതായിട്ടു വേണ്ടതു പ്രാഥമികപാഠശാലകളിൽ കൃഷിവിഷയംകൂടി പഠിപ്പിക്കയും പ്രധാനപാഠശാലകളോടു ഓരോചെറുതോട്ടംകൂടി സംഘടിപ്പിക്കയും അവിടെ ഒരു ക്ലിപ്തസമയം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിശീലനം നൽകയുമാണ്. എല്ലാതാലൂക്കുകളിലും പ്രധാന മലയാളം സ്കൂളുകളോടുചേർത്തു ഓരോചെറിയകൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾകൂടിവേണം. പാഠശാലയോടുഅടുത്തു വല്ല തരിശുഭൂമിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയോ അതല്ലെങ്കിൽ കുറെസ്ഥലം പാട്ടത്തിനെടുത്തോ കൃഷിനടത്താം. പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ഏക്കർസ്ഥലം വീതംമതി. മാതൃകാകൃഷികൾ അവരെ പ്രായോഗികമായിട്ടുതന്നെ പഠിപ്പിക്കണം. ഒരുക്ലിപ്തസമയം അതിലേക്കുതന്നെ വിനിയോഗിക്കണം. സസ്യങ്ങളും ധാന്യങ്ങളും അവിടെ മുളച്ചു വരുന്നതും, പൂക്കുന്നതും ഫലിക്കുന്നതും അവർ സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കട്ടെ. പ്രകൃതിയോടും കൃഷിതൊഴിലിനോടും ബാല്യത്തിലേ അവർ അടുത്തുചെരുമാറുകയും അവക്കു അവയിൽ അഭിനിവേശം ജനിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഇങ്ങനെ ആയാൽ ക്രമേണ ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൃഷിയിൽ അഭിരുചിയും വാസനയും ഉണ്ടാകയും രാജ്യംശ്രേയസ്കരമായ നിലയിൽ എത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനു യാതൊരുസംശയവുമില്ല.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): ഇതു എല്ലാപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും സാധിക്കുമോ?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): എല്ലാപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും സാധിക്കയില്ല. താലൂക്കു തലസ്ഥാനത്തോ മറ്റോ ഓരോ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ മാത്രം തല്ക്കാലം ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ മതി. ഇതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പൂവ്വീകന്മാരുടെ തൊഴിലിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഉദ്യോഗാർത്ഥിയായി അല ഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനു പ്രോത്സാഹനമാണെന്നല്ലാതെ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനു യുവാക്കന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതോ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതോ അല്ല. ഇന്നത്തെവിദ്യാർത്ഥികളാണല്ലൊ നാളത്തെ പൌരസഞ്ചയം. അതു കൊണ്ടു പ്രാമതായി പാഠശാലകളോടുചേർത്തു മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി വിദ്യാർത്ഥികളെ കൃഷിയിൽ അഭിരുചിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കണം.

പ്രാമതായി വേണ്ടതു സ്കൂളുകളിൽസർവ്വെയുംകൂടി പഠിപ്പിക്കണം. തങ്ങളുടെ നിലം പുരയിടങ്ങളെ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ അവർക്കു വശമുണ്ടായിരിക്കണം. റവന്യൂക്കാർ വന്നു പുറമ്പോക്കാണെന്നു കേസെടുത്താൽ അതു പുറമ്പോക്കല്ല പേരിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൂമിയാണു് ഇതു വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടെന്നല്ലാം അവരോടു പറഞ്ഞു നിൽക്കാൻ സർവ്വെ പഠനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. സാധാരണകൃഷിക്കാരുടെ നിലം പുരയിടങ്ങളുടെ അതിരുകളും സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളിലും ഭാഗങ്ങളിലും കൃഷിക്കാർക്കു സർവ്വെജ്ഞാനം വളരെ ഉപയോഗപ്പെടും. കണക്കുകളും പലതും ഇപ്പോഴും തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. യൂക്ലിഡിന്റെ ക്ഷേത്രവ്യവഹാരവും ചിലരെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരേയുംജീവിതവൃത്തിയിൽ ഉപയോഗമുള്ള സർവ്വെപഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. കണക്കു ഇവ്വിധം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു സർവ്വെ കുറെക്കാലത്തെപരിശീലനംകൊണ്ടു പഠിക്കാവുന്നതുമാണു്. അതുകൊണ്ടു ഈ സംഗതിയിലും ഗവണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവയ്ക്കണം.

ഇതിനും പുറമേ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലായിടത്തും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നയം സ്വീകരിക്കണം. നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നു നിയമസഭയിലും പ്രജാ സഭയിലും വാദിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങൾ കുറവുള്ളിടത്തു കൂടുതലായി നൽകിയും ദരിദ്രരായ അധ്യേതൃവർഗ്ഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു പുസ്തകങ്ങളും ഒരു നേരത്തെഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടവകയും നൽകിയും സഹായിക്കാതെ എല്ലാവരും പഠിച്ചു കൊള്ളണം അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഒരാജ്ഞ പുറപ്പെട്ടാൽ അതിനു സൌകര്യമില്ലാത്തവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കയേ തരമുള്ളൂ. പുലയർ, പറയർ മുതലായവർ വളരെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാണു്. പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനു പോലും അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഏവ ൦ ൦ ൦ത്തോളം പുലയരുടേയും പറയരുടേയും കുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവരുന്നുണ്ടു്. അവർക്കു മുന്നൂറു രൂപാവീതം പുസ്തകം വാങ്ങുന്നതിനുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതിനു തന്നെ ൭൫,൦ ൦ ൦ രൂപായേ ആണ്ടിൽ വരാനുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ കൊടുത്താൽ അടുത്ത കൊല്ലം കൂടുതലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

യിട്ട കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകും. അപ്പോഴും കൊടുക്കണം. ഇങ്ങനെ വർദ്ധിക്കുന്ന പക്ഷവും രണ്ടോ മൂന്നോ ലക്ഷംരൂപാ മാറിവച്ചാൽ മതിയായേക്കും. ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവു ആളൊന്നിന ഒരു രൂപായിലധികമുണ്ട്. ഇവിടെ പുലയരും പറയരും കുടി ൨,൫൦,൦൦൦ പേരുണ്ട്. മറവു അധഃകൃതരെ കുടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷവും നാലുലക്ഷം വരുമായിരിക്കും. അവർക്കും ഒരാളൊന്നിന ഒരു രൂപാ വീതം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കണം. ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചിലവാക്കി വരുന്നില്ല. അവരുടെ ജനസംഖ്യയനുസരിച്ചു ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവിൽ അവർക്കു ന്യായമായിട്ടു എന്തു ചെല്ലേണ്ടതുണ്ടോ അതുയും കൊടുത്താൽ മതി. പക്ഷെ അതു കൊടുക്കേണ്ടരീതിയിൽമാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങൾക്കായി മൂന്നു രൂപാവീതം കൊടുക്കണം. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ ലഘുഭക്ഷണത്തിനോ രണ്ടണാ വീതം കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യും കുട്ടതൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും പരക്കെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൌകര്യംവരുത്തിയശേഷം നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ തരക്കേടില്ല. നിർബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കുള്ള പ്രഥമ പടിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. അതിലേയല്ലാതെ ഒന്നായി ചാടണമെന്നുപറഞ്ഞാൽ ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിക്കു അനീതിയും അസാധ്യവുമായിരിക്കും.

പലതാലൂക്കുകളിലും കുട്ടതലായി സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കണം. ചില താലൂക്കുകളിൽ സ്കൂളുകൾ വളരെ കുറവാണ്. നർഫവ സ്കൂളുകൾ ആണ് രാജ്യത്തു ആകയുള്ളതു്. തൊടുപുഴ താലൂക്കിൽ ഗ്രാൻറു സ്കൂളുകളും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്കൂളുകളും ഉൾപ്പടെ നവ-ം മൂവാറ്റുപുഴ താലൂക്കിൽ ൭൨-ം മാത്രമാണുള്ളതു്. തിരുവല്ലായിൽ നവ൦-ം ചങ്ങനാശേരിയിൽ ൪൩വ-ം കോട്ടയത്തു ൨൦നു-ം ഉണ്ട്. നെയ്യാറ്റിൻകരെ ൨൨വ സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. ജനസംഖ്യയിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത മൂവാറ്റുപുഴതാലൂക്കിൽ ൭൨ സ്കൂളുകൾ മാത്രം. തൊടുപുഴയിൽ നവ-ം മേല്പറഞ്ഞവയ്ക്കുതമ്മിൽ ഒരു സാമ്യവുമില്ല. ഈ വിധത്തിലാണ് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ അവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ആദ്യകാലത്തു ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും തന്നെരാജ്യത്തിൻെറ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ കെട്ടിടങ്ങൾകെട്ടിച്ചു സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു സ്കൂൾ വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടാൽ ജനങ്ങൾ തന്നെ കെട്ടിടം കെട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാണ് ആജ്ഞ. എല്ലാ താലൂക്കിലും സാമാന്യമായിട്ടുകൊടുത്തു കഴി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ഞിട്ട് ക്രൂടുതൽവേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾതന്നെ കെട്ടിടംകെട്ടിത്തരണമെന്നുപറഞ്ഞാൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും ധാരാളം വിദ്യാലയങ്ങൾസ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറിനു സ്വയം സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഗ്രാൻറു സ്കൂളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഡയറക്ടർ ക്രൂടുതൽ അനുകൂല്യംകാണിക്കുമെന്നാണു് ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ സ്ഥിതി ഇക്കാര്യത്തിൽഅത്ര അനുകൂലമാണെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. അവരാണു് പ്രൈവറ്റു സ്കൂൾ മാനേജർമാരുമായി അധികം നേരിട്ടിടപെടുന്നതു്. അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായിട്ടുവേണം വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ മാനേജരന്മാരുടെ ഉത്സാഹം വളർത്തിക്കാൻ. ജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരോടു ഇൻസ്പെക്ടർമാർ കേവലം നികൃഷ്ടമായ നിലയിൽ പെരുമാറിവരുന്നതു ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല. ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ ദാസന്മാരെന്നോ കേവലം കീഴിലുള്ളവരെന്നോ ഉള്ള നിലയിൽ ഇവരോടുപെരുമാറി കൊണ്ടിരിക്കയാണെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണു് ഗ്രാൻറു സ്കൂൾ കാര്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുവന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ?

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolam*): ഇപ്പോഴത്തെ വർണ്ണാക്കുലർസ്കൂൾ ചീഫ്ഇൻസ്പെക്ടരെക്കുടി ഉദ്ദേശിച്ചാണോ പറയുന്നതു്?

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha cum Todupuzha*): പൊതുവിൽ ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ സ്ഥിതിയെ കുറിച്ചാണു് പറയുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളം ചീഫ്ഇൻസ്പെക്ടരെ ഞാൻ അറിയുകയില്ല. ഈയിടയാണു് അദ്ദേഹം ചാർജ്ജെടുത്തതു്. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾഇൻസ്പെക്ടരെ സംബന്ധിച്ചാണു് വലിയ പരാതി. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ വളരെ കുറവാണു്. അതു കൊണ്ടു വല്ല ഉദാരമതികളും ഇംഗ്ലീഷ ഗ്രാൻറു സ്കൂളുകൾ നടത്താൻഉത്സാഹിക്കയാണെങ്കിൽ അവർക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുക്കണം. അതിനു അനുരൂപമായ ഒരു നയമല്ല ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഇപ്പോൾ അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നതു്. മാനേജർമാർക്കു ഇൻസ്പെക്ടർമാർ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഡയറക്ടർ അന്വേഷിക്കണം.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Thiruvalla*) : സർ, ഇപ്പോൾഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ ബലമായിട്ടു പിൻതാങ്ങുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയനായ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന ഗൌരി പാർവ്വതിഭായി മഹാറാണിതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിവിടെ വായിക്കാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Krishna Pillai]

"That the State should defray the entire cost of the education of its people in order that there might be no backwardness in the spread of enlightenment among them, that by diffusion of education they might become better subjects and public servants and that the reputation of the State might be advanced thereby."

ആ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എന്തുദ്ദേശിച്ചിരുന്നോ ആ ഉദ്ദേശം ഫ ൦ ൦ കൊല്ലമായിട്ടും തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി എത്രതന്നെ ഈ സഭയിൽ വിമർശനം ചെയ്താലും മതിയാകുന്നതല്ല. എൻറെ സ്നേഹിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു വെളിയിൽ വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നതിനു ഇപ്പോൾ തീരെ നിവൃത്തിയില്ല. ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുമെന്നു സ്വപ്നത്തിൽപോലും വിചാരിക്കാനിടയില്ല. ഇവിടത്തെ പ്രധാനതൊഴിലായ കൃഷിയെപ്പറ്റി നോക്കുന്നപക്ഷം അതിനു യാതൊരു സൌകര്യവുംഗവർമ്മെൻറു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ പാഠപദ്ധതിയനുസരിച്ചു ഡ്രായിങ്ങ് മുതലായ വിഷയങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ശമ്പളം കൊടുത്തു വാദ്ധ്യാന്മാരെ ആക്കീട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൃഷിയെപ്പറ്റി പ്രായോഗികമായജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു ഡ്രായിങ്ങ് മുതലായവ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതിനാൽ കൃഷിയെപ്പറ്റി പ്രായോഗികമായ ജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നിടത്തോളം എല്ലാസ്കൂളുകളിലും അതിനോടുചേർത്തു ഏതാനുംസ്ഥലം വാങ്ങി മാതൃകാതോട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷിപാഠശാലയിൽനിന്നുംവിജയികളായിവരുന്ന യുവാക്കന്മാർക്കു പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഇവരെ ഈ പാഠശാലകളിൽ കൃഷിവിഷയം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എൻറെ അഭിപ്രായം. എന്നുമാത്രമല്ല ഉന്നതപരീക്ഷാവിജയികളായി വെളിയിൽ വരുന്നവർക്കു ചെളിയിലും മണ്ണിലും ശരീരത്തെ പുരട്ടി രാപ്പകൽ വേലചെയ്യുന്നതിനു മടിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ വേലചെയ്യുന്നതിനുള്ള സന്മനസ്സുണ്ടായാൽ അവരെ മനസ്സിലാക്കി അതിൽ അഭിരുചി വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വച്ചുതന്നെ അവർക്കുണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഈ മടി ഉണ്ടാകാൻ ഇടയില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കടാതെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും കുറെക്കൂടി ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം. കേവലം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരുടെ ധനസമ്പാദനത്തിനുമാത്രം ഉപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വളരെ തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതുണ്ടതോരും നമുക്കുകിട്ടുന്ന പരീക്ഷാഫലംകൊണ്ടു് അതിനെ വളരെദുഷ്യമുണ്ടെന്നുപറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു പ്രധാനമായിട്ടു പറയാനുള്ളതു ജീവസന്ധാരണത്തിനുപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ തൊഴിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പാഠപദ്ധതി നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. ഗവർണ്മെൻറിന്റെ സഹായം വേണ്ടിടത്തോളംഎയിഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ ഉണ്ടെന്നുപറയാൻ തരമില്ല. അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ കടികൊതന്നെ സ്കൂളിനാവശ്യമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ഗവർണ്മെൻറിനെ ഏൽപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സ്കൂൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞാൽ ആ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് അധികാരികളാണെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നനയം അത്ര ആശാസ്യമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

PRESIDENT: You are taking too much time, Mr. Krishna Pillai.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Thiruvalla*): ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻ താങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): സർ, പുതിയ ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു വലിയ ഉണർവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായിട്ടു യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ മറ്റു പരിഷ്കൃതസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു നാം അഭിമാനിക്കുന്നതായ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ തൊഴിലില്ലാത്തവരും മടിയന്മാരുമായ ഒരു വലിയ സംഘം യുവാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യവും തിരുവിതാംകൂർ തന്നെ യാണെന്നു നമുക്കു തലകുനിച്ചു സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടും വരുന്നുണ്ടു. അതിനുള്ള കാരണം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ നടത്തിലുള്ള ഒരു ദുഷ്യം മാത്രമാണു. അതുകൊണ്ടു ഇന്നു നമുക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതിയെമാറേണ്ടതു എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം നിമിത്തം നമ്മുടെയുവാക്കന്മാർക്കു ജീവ

[Mr. P. S. Mahomed.]

സന്ധാരണത്തിനു ഏറ്റവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്ന കൃഷി കൈത്തൊഴിൽ മുതലായവ ചെയ്യുന്നതു അപമാനകരമാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധം കൂടി ഉണ്ടെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു വെറുപ്പു തോന്നുന്നതിനു കാരണം വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു തന്നെ അതിൽ അഭിരുചിതോന്നത്തക്കവണ്ണമുള്ള പാഠ പദ്ധതി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ സ്നേഹിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ വിദ്യാലയങ്ങളോടുചേർത്തു മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടമുണ്ടാക്കി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട പരിശീലനം പ്രായോഗികമായിത്തന്നെ നൽകണം. എന്നാൽ അതിനും പുറമെ ഈ രാജ്യത്തുചെയ്യാൻ സൌകര്യമുള്ളതും പ്രധാനവുമായ വ്യവസായത്തേക്കുടി പരിശീലിപ്പിക്കണം. ഒരു മണിക്കൂറോ അരമണിക്കൂറോ സമയം ഇതിലേക്കു വിനിയോഗിച്ചാൽ മതി. ഇങ്ങനേ ഏർപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം തീച്ചയായിട്ടും നമ്മുടെയുവാക്കന്മാർ തൊഴിലില്ലാത്തവരായി ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും പടിക്കൽ കാത്തു നില്ക്കുന്നതായിട്ടു നമുക്കു കാണാൻ സംഗതിയാകയില്ല.

കുറെക്കാലത്തിനുമുമ്പുവരെയും നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ ധാരാളം ജോലിയുള്ളവരായിട്ടും തൊഴിലില്ലഎന്നുള്ള പരാതി കേൾക്കാതെയുമാണു ഇരുന്നിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ദോഷംകൊണ്ടുമാത്രം അവരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ ധാരാളം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പർമാർത്ഥത്തെ സഹോദരി മെംബർ തന്നെ ഇവിടെ പ്രസ്ഥാപിച്ചതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടു്.

MR. V. J. OOMMEN (*Commerce and Industry, North*): അതുകൊണ്ടു് സ്ത്രീകളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണോ മെംബരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): പുരുഷന്മാരേയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണം. സ്ത്രീകളേയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണം. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതിമാറണമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞൊള്ളു. സ്ത്രീകളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണ്ടാ എന്നു ഞാൻ ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങനെ എന്റെ സ്നേഹിതൻ മനസ്സിലാക്കിയതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യൂനതകൊണ്ടു് പുരുഷന്മാരുടെയിടയിൽ മാത്രമല്ല സ്ത്രീകളുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു എന്നാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. REVATI NAL RAMA VARMA RAJA (*Edavagai*): ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്തവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാണ് സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ വേണ്ടതു് എന്നാണോ പറയുന്നതു്?

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനുപകരിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നതു്. അങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോഴില്ലാത്തതിനാലാണ് തൊഴിലില്ലായ്മവർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു്.

MRS. ELIZABETH KURUVILA (*Nominated*): As a point of explanation, I do not remember to have said that education alone is responsible for the unemployment among women.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): എന്റെ എന്റെ സഹോദരി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇന്നു സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ അവക്കും ഉദ്യോഗംനൽകണം എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇതിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ദൃഷ്യമാണ് ഈ മുറവിളിക്കു കാരണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതു പരമാർത്ഥമാണെന്നു ഇവിടെതന്നെ പല മെമ്പർമാരും പറഞ്ഞതിൽനിന്നും മനസ്സിലായി. അയതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി മാറണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Sir, I also wish to say a few words in supporting the motion introduced by Mr. Thanu Pillai. I very anxiously listened to the mover for some new suggestion. Of course, he very emphatically said that a change is not only desirable but highly necessary. Sir, it is certainly clear that the system of education as obtains in Travancore today needs revision. I do not think I will be considered to be exaggerating when I say that the present system of education, that is the present working of the system, in Travancore is at a stand-still. As a word of explanation I may say that it is not possible to effect a change in the direction suggested by my friend Mr. Thanu Pillai. The question of changing the educational system is really a very big question. It is an all-India question. We Travancoreans alone could not effect sweeping changes in the present system of education obtaining in Travancore. Our educational system is so intimately connected with the system obtaining in British India that we cannot talk of any substantial changes at present. Anyhow, we could at least try to effect some parochial changes. It is only this sort of change that I would advocate at present. Of course, when our learned Director of Public Instruction assumed his office it was thought that he was going to effect certain mighty changes. I do not say that he has disappointed us. He could not do anything in this direction

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Matthew Murikkan.]

within so short a time at his disposal. Anyhow, it is high time for him to look round and to consider certain things for effecting certain improvements in the system of education as far as it is useful for our own purposes in Travancore.

Sir, with regard to the system of education, it is my ambition to place before the House one or two constructive suggestions almost at the very outset. I am not an expert in this direction, but anyhow I would make one or two modest suggestions, constructive suggestions and they are only worth what they are. Before we effect any change I think it is highly necessary, just in view of the present position, to ask for the help of a committee, a committee consisting of some non-officials and some experts. A committee is necessary just to view our position from all points of view and not to consider the present position in a haphazard manner. Then only it will be possible for us to draft a scheme of constructive suggestion. That is the first suggestion that I have to make.

Again, Sir, with regard to certain parochial changes that we should be able to make, I will refer to one or two important points.

It was pointed out by our experienced agriculturist, Mr. Tariatu Kunjitomman, that we should give some agricultural training in our schools. Though I will not advocate the method suggested by him, yet I would also very much appreciate the suggestion, because it has been very often pointed out by several members on this side of this House and by the people of Travancore at large that our mainstay is agriculture and that unless and until we do something towards improving our agricultural position there is no salvation for us. It is not possible for us to effect this improvement by agricultural schools. That is not possible. Then it is for us to consider whether it will be possible for us to do something to push up by effecting certain changes in our educational system. It is in that direction that I would call the attention of the learned Director of Public Instruction. In our Primary Schools, Vernacular Middle Schools, and in Secondary Schools he could make a programme for teaching certain subjects like cottage industries and agriculture. With regard to Mr. Kunjitomman's suggestion for a preliminary survey to be taught, I would support this. But we have a large number of surveyors and if we continue producing in the future years more and more surveyors our Government will be staring at them with the unemployment problem. So, only a certain amount of preliminary survey should be taught. A training in cottage industries and agriculture is highly desirable in our educational programme. I would also lay stress on the importance of giving some physical training. I do not want that we should all become soldiers. But what I say is that the educational policy should be more or less adopted in such a way as to create in the young minds a liking for healthy sports so that our young men when they come of age will view things in a sportsmanlike way. Again, Sir, I will add a word.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT : You have one minute more.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Sir, I would call the attention of the learned Director in the direction of giving more progress to primary education. In my budget speech that was the only question to which I drew the attention of the House. The learned Director of Public Instruction in his report says that almost all grown-up boys in our State are under instruction. I am subject to correction. The gist of the statement towards the close of his report is:—

"As a matter of experience, however, it is now widely believed by educational agencies that practically all boys of school-going age in Travancore are now under instruction and that the percentage of girls under instruction is also rapidly coming to the same level."

We have reached an important stage in our educational system. It is now time for us to view our position and in viewing our position I would lay stress on this fact that we should increase the number of primary schools. The Government will say to this that we are hereby increasing the expenditure. We can abolish some of the middle schools and this abolition would help in all ways. This would also relieve the unemployment problem. Again, Sir, this reduces our expenditure. Thus by the abolition of primary schools we are relieving our unemployment problem and cutting short our expenditure. By increasing the number of primary schools we will make our citizens more literate and thereby they will be useful in administrative matters and other matters of great importance. Sir, a word more. I would call the attention of the Government in extending more and more help to private institutions and on this point I have sent in a cut motion and I will deal with it then.

MR. K. MADHAVAN (*Nominated*): மிஸ்டர் தாணுபிள்ளை அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நானும் பின்தாங்கிச் சொல்லுகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் 1/6 பாகத்துக்கு அதிகம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஜனங்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர கவர்மெண்டார் கல்வி விஷயமாகவும், உத்தியோகவிஷயமாகவும் நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாடுகளுக்காக நாங்கள் நன்றியாயிருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நல்ல நிலைமையில் வருவதற்கு பிரதானப்பட்ட காரணங்களில் ஒன்று கல்வி.

ஏழை குலத்தார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு கல்விகொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஆசித்து பாடசாலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் தரித்திரம் பாவங்களை முன் ஏறவிடுவதில்லை. படிக்கப் புஸ்தகமில்லை. மத்தியானம் ஆகாரமில்லை. எவ்விதமாய்க் கற்று முன்னுக்கு வரமுடியும்! ஆனதினால் கவர்மெண்டு ஏழை ஜனங்கள்மீது இரங்கி மத்தியான ஆகாரமும் புஸ்தகமும் கொடுத்தால் உதவிசெய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உத்தியோகம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆலோசித்தது தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் அபேட்சையை முதல் முதலாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. ஆனால் தற்கால நடப்பு அனுசரித்து அநேக டிப்பார்ட்டுமென்றுகளில்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Madhavan.]

ஏழைகளின் அபேக்ஷை கவனிக்கப்படவில்லை. கவனிக்கப்படவில்லை என்பது நிச்சயமாய் சொல்லக்கூடும் தயவுசெய்து ஏழைகளின் அபேக்ஷைகளை இனிமேலாவது கவனித்து, அவர்களுக்கு வேலைகொடுத்து, உதவி செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிருஷி.

சமஸ்தானத்தில் பெரும்பாலும் பூர்வகாலமுறைகளை அனுசரித்துத்தான் கிருஷி செய்யப்படுகிறது. கிருஷி டிபார்ட்மெண்டார் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி எல்லாயிடங்களிலும் சரியானபடி நடைபெறவில்லை. கிருஷியைப் பாடசாலைகளில் படிப்பிக்க ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். அல்லது பிரத்தியேகமீ சௌகரியங்கள் ஏற்படுத்திகிருஷியை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

பெண்கல்வி.

பெண்கள் இப்போது தாராளம் கல்விகற்றுத் தேறிவருகிறார்கள். இவ்விதம் தேறிவருவது நமது ஸமஸ்தானத்திற்கு பெரிய முன்னேற்றமே. ஆனால் பெண்களுக்குக் கொடுக்கும் கல்விகளில் அவர்கள் வீட்டுவேலை விஷயமாகப் பழகவேண்டிய பாகங்களையும் கற்றுக் கொடுப்பது நல்லது என்பது பல பெரியோரின் அபிப்பிராய மாயிருக்கிறது.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Sir, I am very grateful to Mr. Thanu Pillai for bringing up this important question at the very commencement of our discussion. (*Louder please.*)

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): Several of us want to speak.

PPESIDENT: He is not the last to speak.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): My voice will get louder as I proceed.

I said, Sir, that I am very grateful to Mr. Thanu Pillai for having started our discussion on the various cut motions on the Education Budget by inviting attention at the very beginning to the need for a change in our system of education, and for a new orientation of our educational policy. In regard to this important question, it has already been pointed out by a previous speaker in another connection, that the question of a change in our educational outlook is bound up with that of similar changes in India. May I be permitted to say that when I spoke on this subject as Chairman of a meeting at Kottyam, which had been addressed by a trained exponent of modern educational doctrine, who had returned after listening to the debates on the question in the League of Nations, I pointed out that Educational Reform in one aspect was not a single State concern, nor even an All-India concern, but a World-concern? In that sense, any reform in our system of education that we might undertake must be abreast of modern opinion and must be aligned to educational progress through the rest of the world. It is hardly necessary for me, as an old teacher, to assure the House that as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

far as the desirability of making improvements in our system of Education and our outlook is concerned, the members who have tried to persuade me of this have been trying to convert a person who is already a convert. I have only to draw the attention of the House in this context to certain observations, which I permitted myself to indulge in, towards the concluding portion of my last Administration Report. I said there—

> "The time has come when the justification for big outlays in Education has to be sought in material and moral progress. The time has come when it must be found not merely in pedestrian methods trying to keep to the track of previous years, and in rigid adherence to policies, methods and curricula laid down years ago, but arrangements which will bring outlook and policy, methods of instruction and organisation, and ideals and achievements more into line with those of the most progressive countries. Not infrequently in Education, as in some other departments of life, not moving forward may be tantamount to retrogression".

I have cited the above passage to show that it was hardly necessary to draw my attention to the necessity for improvement. But, at the same time, may I say that there is a duty on critics to make concrete suggestions for consideration? This Mr. Thanu Pillai himself has instinctively recognised. As a man whose entire life has been divided between teaching and learning, the problems of Education have an all-absorbing interest to me. For years, I have been engaged in thinking out the ways in which our outlook might be changed, and ever since I took charge of this department, the subject has received my anxious consideration. But, there is a difficulty. Many cut-and-dried schemes, which at various times have been suggested, have, when tried, proved infructuous. There is another danger we have to guard ourselves against, and, that is, that we should not import into our country exotic schemes for which there is not anything like the preparation or prospect of useful life in our environment. But, I am free to say that, in certain respects, from the remarks which have been made today on the floor of the House, not enough justice has been done by members who have spoken, to the progress actually made by *our* State in education. It has been stated in the debate that our educational system has been stagnant, and that it is not altogether what it ought to be. This is hardly a fair statement. Looking at the history of education in Travancore, I can see three important stages of progress revealed by such history. The first stage is marked by the introduction of English, which has now become almost a second mother-tongue in this country, as a subject of study. Let us not forget that it is also furnishing throughout India a common bond of unity between Province and Province.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Does the member say that we have passed that stage?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Sir, I am engaged in developing an argument. If Mr. Murikkan will exercise a little patience and allow me to pursue my own line of thought, he will obtain the information he requires, and will also advance the discussion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar.]

The second stage, Sir, began with the discovery that we have gone too far in the direction of giving undue prominence to a foreign tongue, not merely as a subject of study, but as the medium of instruction, and our recognition that not enough had been done to mark our duty to our own living mother-tongues.

The third stage commenced with the discovery that Education is barren if it results in the cultivation of the mind without the simultaneous cultivation of the body, as well as of the eye and the hand. Twenty years ago, when Dr. Mitchell, the most distinguished Head, the department has yet had, introduced Manual Training within the State. He brought, by that single action, our educational system, which had lagged behind modern opinion, abreast of it. As regards Vocational Education, to which homage has been paid in the discussion, may I submit to the House, in all humility, that I have found it easier to speak of Vocational Education than to discover yet some practical scheme of such education, which would have a chance of success in our schools? *Other* countries can afford to go in for costly experiments in trying Vocational schemes. But, *we* have to recognise that Travancore, however fortunate it may be in many other respects, is still a poor country comparatively. *We* cannot afford to throw away money on experiments which have not an assurance of success, and which have not proved a success in other parts of the world.

In the course of the discussion on the motion of Mr. Thanu Pillai, which very rightly restricts itself to a change of outlook as the main and integral need, an alteration of eductional policy has been interpreted by members to embrace various matters of *petty* detail such as the provision of facilities for members of the depressed classes to obtain scholarship, and so forth. This is hardly relevant, Sir, to the main topic. I would only assure the House that the department, which I have the honour to represent, will be glad to consider constructive criticisms in matters of detail, when they are made on appropriate occasions. At this stage of the discussion, I have to intervene chiefly for the purpose of preventing such wandering away into side tracks, and for the purpose of submitting to the House a declaration of my earnest desire to go hand-in-hand with every member in exploring possible ways of improving the outlook and policy of the department, and for expressing my readiness to be instructed by members of the House, both individually and collectively, in personal interviews or otherwise, in regard to possible ways and means of realising our common object. But, I venture to think, Sir, that a matter of this wide character and Atlantean dimensions, is not likely to be dealt with advantageously by a discussion on a small "cut" motion. It can hardly be dealt with advantageously even if the discussion lasted one or two days. I would therefore like to say that, in such a matter, the House might well allow me some time to ponder over it, to meet members of this House as well as the other men of light and leading in the country, and privately cogitate over all

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the allied questions, in order that I may come before the House again. when I am able to do so, with concrete schemes of reconstruction.

Sir, a number of minor points have been brought up today to which also I must make a passing reference, because the wording of Mr. Thanu Pillai's motion might justify their introduction. An important suggestion that has been made today is that we should try to make our system of education *not* to imbue those to whom such education is given with a contempt for manual labour and for agricultural pursuits. This is a very important point . This is a real danger at the present day when our students have lost the bias towards country life and the labour of the hands. In my last visit to Mysore, I noticed that the Government of that State had already appplied itself to the correction of this evil there. It is undoubtedly a fact that most students of our schools today are being turned into what we might call "cockneys". They know nothing of agriculture, nor have they any wish to acquire any knowledge of it. It has been said that the greatness of the Englishman has been largely due to his love of country life. It is this spirit which we ought to recreate. We should endeavour to create in our students a love for the land and a love for manual occupation. In Mysore, the Education Department has introduced a scheme by which provision was made during the last financial year for the giving of a practical bias to school education, by attaching workshops or farms to seventeen schools. I was able to examine one of these schools to which a farm was attached, and to get information about six others. I hope to submit to the Government my considered views on this matter. Given proper facilities, I should not hesitate to experiment in the same direction, but, I would like at the commencement to go forward cautiously and restrict the experiment to small dimensions. It would be manifestly unwise to launch into costly experiments, which might ultimately result only in the wasteful expenditure of public money. Where Mysore goes slowly, I would not suggest hasty measures in this country. I have always thought in matters of education we do not stand to lose if we hastened slowly. When the time comes, I hope I shall be able to attempt the experiment with the sanction of the Government.

As regards Mr. Kunjitomman's suggestion that the needs of certain depressed and backward classes have to be specially considered by the department, I would say at once that I would welcome suggestions from members who feel they are in a position to offer them.

TO MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Is it the opinion of the learned Director of Public Instruction that the Educational policy, as it is obtaining here, should be allowed to develop on the same lines in the near future ?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I am sorry to say, Sir, that I am being side-tracked by this question. I shall therefore first finish what I have to say.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar.]

To resume, Sir, I would say that not only in regard to this small matter of giving help to backward classes in education, but in others, I would welcome suggestions. I would also welcome help in another direction from members of the House, who are in a specially advantageous position to give the department that assistance. This is in regard to the manner in which the schools which we have now started are distributed so as to have an excess of schools in some areas and a deficiency in others.

To turn to the point raised by Mr. K. P. Nilakanta Pillai, may I submit, in all humility, that our present system of education, which has been responsible for the wonderful material and moral progress which we find today all round us in India, and of which Mr. K. P. Nilakanta Pillai and other gentlemen of light and leading are themselves visible and striking products, cannot altogether be condemned? I am quite prepared to grant that our present system is capable of improvement. But to me it would appear to be ingratitude, if those, who have been reared up under this system, were to stigmatize it as obsolete and as entirely unworthy of retention. That at least, Sir, is my view.

Reference has been made, Sir, to such questions as the prescription of proper text-books, not a major matter, and the importance of physical training, a more important matter. As regards the latter, I would say immediately that modern education, like the ancient, recognises that education must be pursued *all along the line*, and that the mind, the body and the spirit have to be developed simultaneously and harmoniously.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): May I ask the learned Director of Public Instruction whether he is aware that little or no attention is bestowed upon spinning, which was introduced in our schools some time back?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Yes, Sir, I confess with a considerable amount of regret that the experiment has not been a success, because it was not made with sufficient attention and zeal. One of the matters to which I am now giving attention is to revive the experiment, and give it an honest trial. (Mr. T. C. Kesava Pillai: *Hear, hear.*)

Coming back to the question of physical training, I would now only tell the House that the Government are not at all oblivious to the necessity of such training, nor is the department forgetful of its duty to see that the child now being educated is enabled to possess a sound mind in a sound body in order that it might enshrine a sound mind. Plans for the purpose are under consideration. As regards the Colleges two graduates have already been sent for the purpose of being trained on modern lines, and a third, a lady, is being selected for the Women's College. I might also say that I have recently received a request from the Government to suggest, for their consideration, a scheme of improved medical inspection in our schools.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Does the member consider that the question of physical training is one of minor importance?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Not at all, Sir. I am surprised at the question as I thought that I had made it quite plain that from the time of Plato and Aristotle downwards to the time of the very humble person who now has to direct this department, educational opinion has always held firmly to the view that the education of the mind, the body and the spirit must go on concurrently and harmoniously. I thought, Sir, that this had been made clear.

A suggestion has been made that formal moral instruction should be introduced. I can only say that this is a difficult problem. Formal moral education has not been hitherto a success, where it has been tried, nor is it necessary according to many authorities that it should be tried, because in a sense all education has a moral bias. The lines of our future advancement should be to develop hand-work, to give a practical bias to the work of our schools, to develop the body and tone up the health of our students by suitable physical training of the most modern character, to try and see whether the lessons of modern psychology have been properly understood, and applied in the construction of our curricula, and in the methods of instruction followed in our schools. (*Hear, hear*). These are matters which have been receiving consideration in the department during the last few months, during which I have been constantly engaged in studying them and in holding consultations with my fellow teachers as regards ways and means of improvement. I trust, Sir, that, in the light of what has been done, what is being done, and of the explanation which I have now given, and of my invitation to members to offer me in personal interviews or otherwise concrete suggestions and constructive criticisms, to which I have promised to give my earnest consideration, it will be recognised that the discussion on this motion might not be pursued much further.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): I wish to know from the learned Director of Public Instruction what is his opinion with regard to the desirability of introducing what is called the half-time system in our Primary Schools?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I should like the member to make himself a little more explicit.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): In Primary Schools the teachers may be asked to impart instruction to pupils in the I, II and III and even in the IV class for, say, some 2 or 3 hours in the morning of a school-day, and in the afternoon of the day, the same teacher may be asked to impart instruction to another batch of students. I think that system has been followed in our sister state of Cochin and elsewhere also.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): That is the well-known Double Shift System which was tried here and proved a resounding failure.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): In spite of the theories expounded by the learned Director, I must say that the Travancore Education Department requires a thorough overhauling. It has been the fashion of Government to boast of pre-eminence in the State in the matter of education. When we want to take stock of the pre-eminence acquired by the Government with the help of other factors, we must say that our country has advanced sufficiently well in point of education.

We are growing in literacy very rapidly. I must say candidly that the Director of Education pays little attention to the student population of the State who are placed under his control. I also find from the Civil List that the present Director does not turn his attention to the filling of vacancies of Headmasters and First Grade teachers.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): We are now discussing the future educational policy of the State. Is the member in order in saying about the filling up of the vacancies and the re-distribution of officers?

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): I shall explain them subsequently.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): This is only a token motion, and members on this side of the House can refer to any matter.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): Though this is a token motion, it has distinctly specified the object of the mover.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): That is for the mover to adopt.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): That is the most important question we have to deal with at present.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): Another point I have to refer to is that the present headmasters of the schools do not teach any class. They devote their attention to the supervising work alone. If headmasters do not devote their attention to teaching purposes, our students are likely to be affected very much.

English School Inspectors are not visiting schools properly. Surprise inspections are made for examining teachers. They make enquiries in a searching manner like Police Inspectors. These Inspectors are not able to impart model lessons to the teachers who in turn will teach the students. I do not know whether the Director is able to make any progress in this direction. The Director of Public Instruction reports that the Inspector's work is not satisfactory. If the Inspector wants to inspect a particular school with regard to accounts, grants-in-aid or other records, he can instruct his Head Clerk or Circuiting Clerk to examine them. The Inspector's aim should be to attend to the welfare of the student population.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It is true headmasters are appointed after serving the department for a long time in the teaching profession to take rest. I am sorry to say that the majority of the headmasters do not take any classes in their schools. They simply want to show their power in the schools. They must spend time for teaching purposes.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): If Mr. Joseph says that my touring work is not satisfactory and all that, I do not mind but when he speaks about the headmasters and their insufficient work, I think that he is not quite correct, in saying so. All my headmasters have 8 to 14 periods of work, and I think many are doing that.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): I am prepared to give proper vidence if necessary.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I request the member to give instances.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): Perhaps headmasters may frame their time table like that.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): As his is a statement which impugns the honesty of public servants, I beg to say that the member should not defer giving an information which he is in possession of but should place it before the House just now.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): I am prepared to place the information if the Chair wants me to do it.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I beg to submit that if the member is not prepared to give the information even after the challenge, the members will draw the inevitable conclusion as to the value of his statement.

PRESIDENT: Yes, Mr. Joseph, you may give the instance.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Can the member quote an instance with reference to any particular person?

PRESIDENT: Because he made a general statement as to the conduct of the officers of the Education Department the Director definitely challenges his statement. The member may give the names.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): The Headmaster of the Kottar English High School is an instance in point.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Sir, the statement is not true.

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): I shall produce a number of witnesses to corroborate my statement.

PRESIDENT: Is that the only instance you can give?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): With regard to teaching, I understand, headmasters give some sort of mass teaching. This is detrimental to the student population, especially when subjects like science are taught to the students of combined classes. Moreover this will not make any impression on students at all. Taking into consideration the S. S. L. C. system it is very defective though a good number of students come out successful in the examination.

In regard to outstanding events in the last year's report of the Education Department I do not find a single item which is worthy of consideration. This is due to the fact that we have no settled policy in the Education Department of our country. The Principals of Colleges are recruited for Director's post and I know to what extent such Professors and Principals of Colleges have proved to be good Directors. I am sorry to tell Government that sufficient encouragement is not given to private enterprises in opening schools. For example, in Devicolam, very little attention is paid in regard to English education. From the statistics I have to draw an inference that education in that place is going down. In the Kannan Devan Hills, the Europeans wanted to open an English School. Till now, no sanction has been granted for opening a school. I do not know whether the Director has visited that place at all.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara cum Kunnattur*): Is the member aware that for opening a school, certain conditions are to be satisfied?

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): Yes, I am aware of that. I may also draw the attention of the House to the fact that some people also applied for permission to open a school in some places. Munnar is another instance. The people of that place applied for permission to open a school with a grant of 40,000 rupees or so for accommodation and a sum of Rs 5,000 for recreation grounds, furniture and other necessary things. It seems that the Director has not paid any attention at all, and the department is not at all sympathetic towards such private enterprises.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): May I tell the member that provisional recognition has been granted for opening a school in Munnar?

MR. D. C. JOSEPH (*Agastisvaram*): For about a year no sanction was given. Recently the Director might have sent the order of recognition.

PRESIDENT; You have taken up your time.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): സർ, ഈ രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ കാലോചിതമായി വരുത്തേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടികൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നതിനു എനിക്കു അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽവച്ചു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ മുന്നണിയിൽനില്ക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ എന്നുള്ളതിനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ നമുക്കു അഭിമാനകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. ഉന്നതപരീക്ഷയിൽ ആണ്ടുതോറും ഇവിടെ വിജയികളാകുന്ന യുവാക്കന്മാരുടെ സംഖ്യ ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല. അതുപോലെതന്നെ സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസമായ വി. എസ്. എൽ. സി., ഈ. എസ്. എൽ. സി. മുതലായ പരീക്ഷകളിലും അനേകം യുവാക്കന്മാർ ആണ്ടുതോറും വിജയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യയും ഒട്ടും കുറവല്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഇരുന്നിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതികൊണ്ടു ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയം നേടുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നതോന്നുന്നില്ല. ഇതു ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള ഒരു വലിയന്യൂനതയാണ്. ഒരുവനെ അവന്റെ ജീവിതായോധനത്തിൽ വിജയംപ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം യോഗ്യനാക്കിതീർക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അതിനു ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല. ഇതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ളവഴി വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽവിദഗ്ധന്മാരായ യോഗ്യന്മാർചേർന്നു ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി സാമാന്യമായിട്ടുള്ള അറിവും സാന്മാർഗ്ഗികബോധവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനാണ് അധികവും ഉപകരിക്കുന്നതു്. കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു കൃഷിത്തൊഴിലിനെ മുൻനിർത്തി ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെപരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. തൊഴിൽവിദ്യാഭ്യാസം ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ആ തൊഴിലിൽ യുവാക്കന്മാർക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം തൊഴിൽ പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെയിടയിലും തൊഴിലില്ലായ്മ വന്നുകൂടും. അതോടുകൂടിതന്നെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും കൂടുതൽ പ്രചാരംനൽകണം. പള്ളിക്കൂടത്തിൽപോകേണ്ട പ്രായമുള്ളകുട്ടികളുടെ സംഖ്യ നോക്കിയാൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽപോകുന്നുള്ളു എന്നുകാണാം. ഫസ്റ്റ്-ാമാണ്ടുമുതല്ക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടു നോക്കിയാൽ ഫസ്റ്റ്-ൽ ഫോർത്ത്-ാംക്ലാസിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കുട്ടികളേക്കാൾ സ്വല്പം കൂടുതലായിട്ടു ഫസ്റ്റ്-ാമാണ്ടിൽ ഫോർത്ത്-ാംക്ലാസിൽ കുട്ടികൾ പഠിച്ചിരുന്നതായിട്ടും അതിനുശേഷം മൂന്നു, നാലു ഈ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ സ്റ്റാൻ-ൽ ഒന്നാംക്ലാസിൽ പഠിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു ക്രമേണ കുറവായിട്ടും കാണാവുന്നതാണ്. ഫസ്റ്റ് സ്റ്റാൻ-ൽ രണ്ടാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Muruvelil Pachu Pillai.]

ക്ലാസിൽ മാത്രം കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ സപ്തം ക്രടിയിരുന്നതായിട്ടു കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കുറേക്കൂടി പ്രചാരം സിദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നുവെളിവാകുന്നു. അതിലേയ്ക്കു മിസ്റ്റർ മുരിക്കൻ നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഠം മിഡിൽസ്കൂൾ എന്ന രീതിയിൽ നടത്തിവരുന്ന മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ എണ്ണം കൂട്ടി ഈ ക്ലാസുകളിലെ പഠിത്തം ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിൽ ഒന്നാം ഫാറം മുതൽ മൂന്നാം ഫാറംവരെയുള്ള സ്കൂളുകളുമായിട്ടു യോജിപ്പിച്ചു നടത്താൻ സാധിക്കുമോ എന്നു നോക്കേണ്ടതാണു്. എങ്ങനെയായിരുന്നാലും ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ കാലോചിതമായി ഒന്നു പരിഷ്ക്കരിക്കേണ്ടതിനുള്ളകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ ഗാഢമായിട്ടുപതിയണം.

വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലദ്ധ്യക്ഷൻ ഒരു ഇൻഡ്യനായിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ഈ കൌൺസിലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചതിനെ ഗവർമെൻറു സ്വീകരിച്ചുപ്രവർത്തിക്കുകയും അതുകൊണ്ടു ഗണ്യമായഗുണമുണ്ടെന്നുബോദ്ധ്യംവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഡയറക്ടർ ചാർജ്ജ് ഏറ്റെടുത്തതിനുശേഷം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഒരു പുതിയ ജീവൻ വീണിട്ടുണ്ടെന്നു് നിഷ്പക്ഷപാതികളായ സകലരും സമ്മതിക്കുന്നതാണു്. ഈ അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. A. C. KURIAKOSE (*Minachil cum Devicolam*): സർ, ഠരം വിഷയത്തെപ്പറ്റി എനിക്കും അല്പം പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധയുള്ള ഒരു പ്രധാനവിഷയമായിട്ടാണു് തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം അഭിമാനകരമായ നിലയിൽ നടത്തപ്പെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതു സന്തോഷാഹം തന്നെ. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞശേഷം അനേകം യുവജനങ്ങൾ തൊഴിലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത എല്ലാവർക്കും ചിന്താവിഷയമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധാവിഷയമായി തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ സംഗതിയെ പുരസ്കരിച്ചു ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകമായ ചിലനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈസഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കുവിഷയീഭവിപ്പിക്കാനുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കുറെക്കൂടി പ്രായോഗികജ്ഞാനം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാക്കി കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം വിദ്യാഭ്യാസപ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദ്ധതിത്രുപീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ജനപക്ഷത്തുനിന്നും പറയുമ്പോൾ, വിദഗ്ധനായ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ അവർകളും, ഈ വക ദോഷങ്ങളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ പരിഹരിക്കുന്നതിലേക്കു ഉപകരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള പരിപാടി പലതും ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാക്കീട്ടുണ്ടെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ന്യൂനതകൾവന്നുകൂടിയതു ഏതുവശത്തു നിന്ന്, എന്തൊക്കെ കാരണങ്ങളാലാണെന്ന് കണ്ടു പിടിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങളിൽ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാമെന്നു ആലോചിച്ചും നിർദ്ദേശിച്ചും വരുന്നുഎന്നും, വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കഴിയുന്നതും പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കാൻ ഒരു പദ്ധതിതയ്യാറാക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നും വ്യക്തമായി സമ്മതിക്കയുണ്ടായി.

ഒരു നിലയിൽ ജനങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറദ്ധ്യക്ഷനിൽനിന്നും വരുന്നതായ അഭിപ്രായങ്ങളെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു ഒരു പദ്ധതിത്രുപീകരിക്കേണ്ട ഗവണ്മെൻറിനു തന്നെയും ഇതു ചിന്താവിഷയമായി തീർന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെയിടയിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ ഈ കൌൺസിലിൽനിന്നും തന്നെ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുകയും പ്രസ്തുതകമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശവരുത്തി വിതരണം ചെയ്കയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ തൊഴിലില്ലായ്മക്കമ്മറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാ എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ഇപ്പോഴുള്ള പദ്ധതിദോഷമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷരഹിതമായ ഒരു പദ്ധതിയെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു അടുത്ത ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ ഏതാനും സംഖ്യ വിനിയോഗിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു അറിവുണ്ടു്. ഈ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു നാല്പത്തിമൂന്നു ലക്ഷം രൂപയിൽ അധികം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷവുമാണു്.

ഈ അവസരത്തിൽ എൻറെ സ്നേഹിതന്മാർ പലരും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വരുത്തേണ്ട പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റിപ്രസ്താവിച്ചു. പ്രാഥമ്കവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നും ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പലതരം പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുംകൂടി പ്രതിപാദിക്കയു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose.]

ണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവരും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നോട്ട വരണം എന്നുള്ളതു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും പൂർണ്ണമായി സമ്മതിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തതായി ഒരു ഒറ്റ ബാലൻപോലും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു് എന്നാണു് ന്യായമായി ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ജനങ്ങൾസാവ്തീകമായിട്ടു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നിമിത്തം തൊഴിലില്ലാതെയായി കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു ഇടയാകയുമരുതു്. ഇതു ഒരു വിഷമമായ വിഷയമാണു്. തൊഴിലിൽ പരിശീലനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല. സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസമാണു് നടക്കപ്പെട്ട പോരുന്നതു്. ഇങ്ങനെ തൊഴിലില്ലാത്ത യുവതീയുവാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു് നാട്ടിനെങ്ങിനെ ഉപകാരമുണ്ടാകും? ഈ സങ്കടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു് എന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതു്; അല്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യാനാണു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്? ഇതു ഇതരവിഷയങ്ങളേക്കാൾ വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു കാര്യമാണു്.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കുന്നതിനു മുൻപു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തണം. ഇപ്പോഴുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ ശരിയായ നിലയിൽ ഗവണ്മെൻറു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പദ്ധതിയനുസരിച്ചു നടത്തണം. ഇതിലേക്കുവേണ്ടി മൂന്നോ നാലോ അഞ്ചോ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവായാലും തരക്കേടില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. വെണ്ണാകുലർസ്കൂൾമുതൽ കാളേജുവരേയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഈ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു ശരിയായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എന്റെവിശ്വാസം. നാട്ടുഭാഷാപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ കഷ്ടമാണു്. ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനു തക്ക കെട്ടിടങ്ങൾ ഇല്ല. അകസാമാനങ്ങളില്ല. വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ ഇല്ല. ഈ സംഗതികളിൽ ഞാൻ ദൃക്സാക്ഷിയാണു്. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പെട്ടെന്നു വലിയതുക ചിലവു ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ക്രമേണ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളടത്തോളംതുക ചെലവുചെയ്യണം. ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പ്രയോജനമുള്ളതാണെന്നു ആർക്കും പറയാൻ കഴികയില്ല. അതേഅവസരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു ആലോചിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ പ്രധാനമായിട്ടുനോക്കണം. അതിൽ ഒന്നാമതായിട്ടും പ്രധാനമായിട്ടും വേണ്ടതു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഏർപ്പെടുത്തിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ഇരുപതുവർഷത്തിനിപ്പുറമായി ഉള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബാലികാ ബാലകന്മാരിൽ എത്രപേക്കു വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെന്നും അതിൽ എത്രപേർ തൊഴിൽ ഇല്ലാത്തവരുണ്ടെന്നും കണക്കെടുക്കണം. അപ്പോൾ എത്രപേർ നിരാശയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും. ഇനിയും നൂതനപദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നിമിത്തം ഇതിനുണ്ണും പഠിക്കുന്നവക്കു നിരാശക്കു ഇടവരരുതു്. ഗ്രാൻറുസ്കൂളുകളെ ഗവണ്മെൻറു കഴിയുന്നതും നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നാട്ടിൽ ഗവണ്മെൻറുവക കൂടുതൽപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറുനടപടിക്കരുതു്. ഇപ്പോൾതന്നെ അനാഥമായുള്ള അനേകം ഗവണ്മെൻറു സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടു്. ഈ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പ്രാപ്തിയുള്ള മാനേജരന്മാരേക്കൊണ്ടു നടത്തിക്കണം. മാനേജ്മെൻറിൽ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകളിൽ സ്കൂൾഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധ്യക്ഷൻ കാണിക്കുന്ന അധികാരം തൽക്കാലത്തേക്കൊന്നുകുറയ്ക്കണം. രണ്ടാമതു, പറഞ്ഞപോലെയുള്ള പദ്ധതി ശുപാർശകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും വ്യവസായഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു വലിയചെലവുണ്ടാകയില്ല. ഇതിനേസംബന്ധിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ചിന്തകന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാരും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ഏതാനും ആളുകളും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടു പ്രയോജനകരമായ ഒരു പദ്ധതി സൃഷ്ടിച്ചുഅതിനനുസരിച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്നവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടു സാങ്കേതികമായ പലവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികളിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണം.

എനിക്കു ഒരുകാര്യംകൂടിപറയാനുണ്ടു്. നമ്മുടെനാട്ടിനു യോജിച്ചതായ അനേകം വ്യവസായങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കും. അസംസ്കൃതങ്ങളായ അനേകം പദാർത്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടു്. ആ അസംസ്കൃതങ്ങളായ സാധനങ്ങളെകൊണ്ടു പൌരസ്ത്യർക്കുതന്നെ പലഉപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. ജപ്പാൻമുതലായ പൌരസ്ത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അങ്ങിനെചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ തൊഴിലില്ലാതെ അനേകം യുവാക്കന്മാർ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ നിന്നും അതിസമർത്ഥന്മാരായ ഏതാനും യുവാക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് ജപ്പാനിലയച്ചു അവിടെയുള്ള തൊഴിൽ സമ്പ്രദായങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു വരുത്തണം. ഇവിടെ ഞാൻ ജാതിയേയോ മതത്തേയോ നോക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ അയക്കപ്പെടുന്ന യുവാക്കന്മാർ രാജ്യനന്മയിൽ കാംക്ഷയുള്ള സമർത്ഥന്മാരായിരിക്കണം എന്നുമാത്രമേ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അപ്രകാരം അയച്ചു വരുത്തി അവരുടെ അഭിപ്രായവും കൂടെ അറിഞ്ഞ ശേഷം വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. C. Kuriakose.]

യെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതായാൽ അതു ജനങ്ങൾക്കു അധികം പ്രയോജനപ്പെടുന്നതാണു്. ഈ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന തൊഴിലുകളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പണച്ചിലവിന്റെ ക്രുടുതൽ നിമിത്തം അതു അത്ര ക്ഷണസാദ്ധ്യമല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു വേണ്ട തരത്തിലുള്ള ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിനു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് അദ്ധ്യക്ഷനും ഗവൺമെന്റും യത്നിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നാട്ടുകാർ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അവശ്യം വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങളും അചിരേണ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മി: താണുപിള്ളയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*): തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഇപ്പോഴത്തേതിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തണം എന്നു ഇവിടെ പ്രസ്ഥാവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ജീവിതസംരക്ഷണത്തിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടതായ കൃഷി കൈത്തൊഴിൽ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൃഷി, വ്യവസായം, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കണം എന്നു ചിലർ പ്രസ്ഥാവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് ഇതു് ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലെന്നാണു്. കാരണം നമ്മുടെ രാജ്യം കൃഷിക്കാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും നാം അവരുടെ സന്താനങ്ങളും ആണു്. നമുക്കു കൃഷിസംബന്ധിച്ച പലവിധ സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടു്. അതു വളരെ മുൻപുമുതലേ ഉള്ളതുമാണു്.

പിന്നെ പാചകത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ വീടുകളിൽ നിന്നുതന്നെ ധാരാളം പരിചയം കിട്ടുന്നതാണു്. പിന്നെ വ്യവസായവും കൈത്തൊഴിലും ഉണ്ടു്. ഇവ പഠിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒന്നും സാധ്യമല്ല. ഈ നാട്ടിൽ വ്യവസായവും കൈത്തൊഴിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒന്നോ രണ്ടോ ഫാക്റ്ററികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യക്കില്ലുവേക്കും തൊഴിൽ കിട്ടുമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കൈത്തൊഴിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേകം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കണം. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു ജനങ്ങളെ വ്യവസായം പരിശീലിപ്പിക്കണം. ഇതിനും പുറമെ, ആവശ്യപ്പെടുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വക്ക് കുറഞ്ഞ പലിശക്കു ഗവണ്മെൻറു കരാറിൽ പണം കടംകൊടുക്കുന്നതിനുപകരം ഈ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടി കൊടുക്കണം. അല്ലാതെ വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. കൃഷിപാഠശാല ഏർപ്പെടുത്തിയാലും ധാരാളം വെള്ളം ഉണ്ടെങ്കിലേ കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കയുള്ളു. നല്ല ഭൂമിയും നല്ല വളവും ഉണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മാതൃകാതോട്ടങ്ങളേക്കാൾ വളരെ കേമമായ തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ അതിനു ആവശ്യമുള്ള പണംകൃഷിക്കാരുടെ കയ്യിലില്ല. വ്യവസായശാലയും കൈത്തൊഴിൽ ശാലയും, മാതൃകക്കായിട്ടും മറ്റുള്ളവക്കു പഠിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു പണം ചിലവു ചെയ്തു രാജ്യത്തിൻെറ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. അതിൽ ജനങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വേണം. വ്യവസായശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പണംകുറഞ്ഞ പലിശക്കോ പലിശ കൂടാതെയോ കൊടുത്തുവ്യവസായം സംരക്ഷിച്ചാൽ മാത്രമേ അവ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു വരികയുള്ളു. അല്ലാതെ പള്ളിക്കൂടം ഏർപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടുംമാതൃകാതോട്ടം ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടും വലിയ പ്രയോജനം കിട്ടുമെന്നതോന്നുന്നില്ല. ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ രണ്ടു വാഴയെങ്കിലും കുഴിച്ചുവയ്ക്കാം; അതിലേയ്ക്കുനമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള കുട്ടികൾക്കു ധാരാളം അറിയാം. ആവശ്യത്തിനുള്ള പണവും കൂടുതൽ വളവുമുണ്ടെങ്കിൽ നെൽകൃഷിചെയ്യാം. ഇതു ഒന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവർ മടിയന്മാരായി നടക്കുന്നു. അവർ തൊഴിലില്ലാതേ മുറവിളികൂട്ടുന്നു. അവർ ഇപ്രകാരം മടിയന്മാരായിനടക്കാതിരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തിയാൽകൊള്ളാം. അല്ലാതേ പ്രസംഗിച്ചതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല.

MR. P. S. MAHOMED (*Nominated*): അവർ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവക്കു ഇങ്ങനേയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനു ഉത്സാഹം തോന്നുമോ?

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*): അങ്ങനേതോന്നണമല്ലോ. ഇല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ അമ്മാവന്മാർ അതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കണം.

സ്വല്പംഭൂമി എങ്കിലും കൈവശം ഇല്ലാത്തവർ വളരേ ചുരുക്കമാണ്. മടിയന്മാരെ കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയുടെ പരിശീലനം കൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറു നന്നാക്കണം.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): മടിയന്മാരേ ഉണർത്തുവാൻ അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇല്ലേ? അവരെ ഗവണ്മെണ്ടു നിർബന്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. TAMARAPALLIL KOCHUTOMMAN (*Pattanamtitta*): അതിലേക്ക ഗവണ്മെൻറതന്നേ പ്രവർത്തി ചെയ്യണം. നല്ല പരിശീലനത്തിനു മുൻപു ഇവക്കു ബന്ധുക്കളാരെങ്കിലും പണം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനേ പലവിധത്തിലും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കളയും. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു ഒരു പ്രതി അതിലേക്കു ഉണ്ടാക്കണം. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസംനിർബന്ധിതമാക്കുകയും വേണം.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): Sir, I have great pleasure in seconding the motion moved by Mr. Thanu Pillai for the consideration of the House. As I understand it, it is not one of those token motions which are intended to operate as a censure motion. As pointed out by him, his object in tabling this motion was to bring to the notice of the House the necessity for effecting a new orientation in our conception of the educational policy that is now obtaining in our midst. After all, Sir, the most important problem and at the same time the most difficult problem to solve that must engage the attention of every Administrator and every Statesman must be the question of education, because the moral and the material well-being of a country and its progress along healthy lines depend to a very large extent on the educational policy that it has been pursuing. As Mr. Thanu Pillai pointed out, the educational policy under which India and Travancore and the rest of the Indian Administrations have been working for several decades past was the policy recommended by Lord Macaulay. After a good deal of anxious consideration it was decided that India should receive an English education. With that object the three Universities of Calcutta, Bombay and Madras were established soon after the close of the Great Indian Mutiny. It is not for the first time that you hear the statement made in public that the object of the Government in inaugurating these Universities was to secure a band of reliable clerks who would help the Government in administering the affairs of the country. Though it was the immediate purpose there is no denying the fact that English education has produced a tremendous revolution in the outlook of India and its internal problems. Lord Curzon in his time remodelled these old Universities, and we are now in the era of residential teaching universities as well; till then they were merely examining bodies. Whether the education that we have been receiving is best suited to the needs of the coming age is a question, Sir, on which even experts would hesitate to hazard an opinion. I remember having read some years ago a book by a gentleman who was an Inspector of Schools in England for a period of over thirty years. England certainly has been spending an enormous fortune on the spread of education in her midst, and the deliberate, considered opinion of that gentleman was "For all the good that England was receiving as return for her investment, the money might have been thrown into the Atlantic". That was the deliberate conclusion expressed by one who spent practically a life-time in familiarising himself with the effect of education as it was obtaining in England.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Will the member kindly tell me the name?

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): You mean the name of the particular Inspector of Schools?

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): The book which you read.

RAO BAHADUR K. A. KRISHNA AIYANGAR (*Nominated, Deputy President*): It is a book written by a gentleman who for several years was the Inspector of Schools in England. Excuse me I do not remember his name now; but you may take it from me that my impression is absolutely correct.

Well, that was the deliberate conclusion to which that gentleman came. Can we on that account propose a complete break with the past and think of a new line of educational activity? That is the question. It expresses to my mind a sense of his disappointment in not having evolved a higher form of society than one in which materialism and materialistic conceptions were getting more and more rampant, a system of education under which our outlook in life was getting narrowed, a system of education under which you find a very large number of unemployed unable to earn their bread. Merely as a revolt against the system of education obtaining till then in which all these difficulties were found, he expressed in a challenging way his conviction that for all the good it has done England, she might as well have thrown the money into the Atlantic. The two outstanding questions that should certainly engage our attention are primarily how shall we earn our bread? Sir, we do not live for the purpose of eating, but we must eat to live. The necessity of earning our bread is the first question. And we have been very frequently told that man cannot live by bread alone. The system of education which will enable us to earn our bread and at the same time lift us to a higher plane of thought, that will be the ideal education which will certainly help us to cure the evils under which we are at present labouring, a system of education that will help us to keep the wolf off our door, a system of education that will enable us to realise the identity of interests between the warring interests in the land, a system of education that will help us to live a cleaner, cheaper and a healthier life than we have been doing under the stress of modern civilisation. That is the conception of the new orientation of the educational policy I have been thinking of. Well, to my mind, Sir, it need not be abandoned as an ideal which is beyond the reach of practical politics or beyond the reach of achievement in a reasonable time. As I said, it is a question over which even great experts who have spent their life-time have not been able to arrive at a conclusion. As Mr. Rangaswami Aiyangar rightly pointed out, they have been experimenting in different countries, and in view of our economic position, he apparently seems to think that before we take a leap in the dark we should try to get the benefit of similar enquiries and investigations carried on in the rest of the world and certainly in India. The only caution I would suggest for serious consideration is, in our attempt at

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. A. Krishna Aiyangar.]

assimilating a system of education suited to other countries, we cannot afford to commit cultural suicide. Travancore as a part of Kerala has been proud of a culture which has developed through course of centuries, and that cultural unity throughout Kerala was one of the reasons which weighed with the last Travancore University Committee to recommend a Kerala University as an ideal to be realised. It is therefore, I submit, in our attempt at assimilating the thoughts and ideals of western countries or even of other Administrations in India we have to mould our own educational policy and see that it does not strike at the root of what is best in this ancient land. I feel confident that if there is anyone now in Travancore who is possessed of imagination and grit and an anxiety to leave the country better than he found it, you cannot possibly think of a grater expert in matters purely educational than the distinguished gentleman who is now at the helm of educational affairs in Travancore. It has been a privilege to me, Sir, to have made his acquaintance very recently in connection with the University Commission of which curiously enough a lay man like myself was appointed as the President with Mr. Rangaswami Aiyangar, Mr. Hodgson, Dr. Matthai and others as my colleagues. I am referring to this incident just to show that I had ample opportunities of studying the profound thought and sincerity and strength of conviction which animated the distinguished Professor in trying to solve the problem of education in Travancore. The committee were prepared to go a great length of incurring some extra expenditure, even if that was found desirable to realise and maintain for all time to come what is considered to be the cultural unity of Kerala. Mr. Thanu Pillai wanted a new scheme to be thought out along these two new lines of cultural and vocational aspects. Perhaps I took the poetry out of these words and put it in a prosaic form. These are questions which must engage the attention of every Government throughout India and certainly the educational experts in our midst. It is only fair that such important questions pregnant with immense potentialities in the coming decades should be carefully and patiently investigated by Mr. Rangaswami Aiyangar even at the risk of being condemned as an unsympathetic, incompetent Director of Public Instruction. I say even if matters come to that he must be prepared to bear the brunt with his customary courage of conviction and present to the House and to the Government a scheme which would at once command the earnest support of all Travancore. I heartily wish that his labours in that direction would be crowned with success, because though we have been discussing many a question touching the national welfare in all our Budget gatherings I cannot think of a question more important than the question of education. I have great pleasure in supporting the motion.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, the object of the motion under discussion is to invite the attention of the members of this House that there must be a change in the educational policy now pursued in our State. Sir, the necessity for overhauling the system of education

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

now obtaining in our country has been admitted by all. The learned member in charge of the Education Department also conceded that proposition, and he also said before this House that it is receiving his anxious consideration. He observed that the educational policy of Travancore alone could not be changed, that it is an all-India question and therefore haphazardly we cannot hurry to effect a change in the educational policy of our State. Sir, I would also concede all these things. It may be a stupendous task for remodelling the education of the country and bringing into existence a new line of policy which may be acceptable to the country and satisfactory to the economic condition of the people. Sir, admitting all these facts I must be very careful to place before this House some facts which must be unchallenged. I have admitted all these things Sir, and yet I ask the question, what is the goal or the main aim of the educational policy now pursued under the advice of the controlling authorities of education in Travancore? I would ask the simple question, Sir, is it compulsory primary education that is the goal, or is it compulsory secondary education that is the goal, or is it compulsory collegiate or university education that is the goal, which the educational authorities or the controlling agencies now have in mind? That is a simple question which we can all consider very impartially. That question is more important when we consider the financial aspect of the question because the educational budget has become an alarming feature of the Travancore finances. Sir, if it is admitted on all sides that we have so much education to-day as is required, taking into consideration local conditions and the necessities of Travancore, then necessarily the second question arises why should we pursue and develop this educational system along the line that is found to be defective? Again, it may be answered that the consideration of the question requires time, and that it is under the anxious consideration of the authorities and some change may be effected sooner or later. How long are we to wait? It is not today or yesterday that the Government announced that the system is defective and therefore they propose to appoint an agency to go into the whole question and devise ways and means to change the educational policy of the State. We are rather tired with the phrase 'wait and see'. How long are we to wait, Sir? I must place before this House some facts which the learned Director himself may not challenge. I ask, Sir, whether the provision we make year after year in our educational budget towards grant-in-aid schools is spent properly for the purpose for which it was allotted. If I say no, shall I be challenged?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): May I ask the member to make himself clearer?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): We spend a good deal of money for education imparted through grant-in-aid institutions. I ask the question whether the amount allotted is really spent for the purpose for which it is intended, I mean the whole amount?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I do not quite understand. Any amount which is earned by the institution is given to it. No money is kept in the pockets of the Education Department.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): That is a skilful answer. There is a provision in the Budget. I do not want to know whether any amount allotted for the purpose is allowed to lapse.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I do not understand the member's question. If the member's question is merely whether the amount that is earmarked for a particular purpose is actually utilised for that purpose I can say, yes. Grants are intended for the purpose of starting schools. They are given to schools and schools are started.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): My answer is simple. We earmark particular amounts with a deliberate intention that it should be spent exactly for the purpose for which it is intended. I ask the question, by making such a large provision, is there any comparative benefit to the country out of the provision? Am I clear, Sir? Then I ask the question whether there is any item in our curricula which is calculated to develop a consciousness of nationalism, not to speak anything of internationalism. Does it require anxious consideration to do something in this respect and, Sir, shall I be challeged on that?

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Will my friend suggest the course for promoting that kind of education?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): We are spending so much money for education in Travancore for taking a University degree. May I be challenged if I ask whether a student who has passed the B. A. examination knows something about the constitutional history of Travancore and whether he will be able to answer what was the condition of Travancore in ancient days, what is Travancore as you find it today and what are the stages through which we were passing?

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Is the member aware of Travancore history being taught in schools?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I may answer that perhaps this is taught in some Vernacular Middle schools in classes below IV and only to be forgotten soon.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): Is there not a history of Travancore by Mr. Sankunni Menon?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): You and I may have a copy of it. But the question is whether it is taught? Then again, Sir, another question. The learned Director may say that all educational matters are imparted in a perfect way. Is that the impression that the country has received?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I do not recollect having made any such statement. May I know when I said it?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): In answering to Mr. D. C. Joseph's statement. I have only drawn a truer analysis of what Mr. Joseph said.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): It is not what I said.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Without making the learned Professor—

PRESIDENT: Please refer to him as learned member, or member, and don't refer to him as Professor.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): I ask the question whether the educational institutions in Travancore, departmental or private institutions, are distributed according to the needs of a particular locality. Will anybody challenge when I say no? Will anybody challenge when I say, Sir, there are many schools opened today and abandoned tomorrow? There are fights between the members belonging to different communities for opening new schools. Will anybody challenge when I say that the educational controlling agencies are following a blind policy in the matter of education when we see new subjects started today and abandoned tomorrow; vocational subjects introduced today and abandoned tomorrow; new schools with different objects started in a particular locality and given up tomorrow; and hopelessly dirty institutions allowed to be opened today and allowed to collapse tomorrow? Are these not unchallengable facts which the House has to concede? Even though overhauling the system of education may require some time and anxious consideration, cannot these matters be introduced without anxious thought? If we concede the proposition that we are having as much education for the school-going population and that the present system of education is defective and that it should not be continued, should we not at least stop the opening of new schools hereafter? Should we not attempt to put all these existing institutions, departmental and private, on a particular standard of efficiency so that it should not be ridiculed by outsiders when you attempt anything original for Travancore? Therefore am I to understand that all these things are earnestly considered by anybody anywhere? I do not blame anybody. The institutions in Travancore have multiplied without limit and most of them are niggardly institutions and it is nobody's fault. People cry for these institutions and they are given. Therefore, considering the whole aspect of the question and the economic need of the country, to chalk out a new line of policy, we want a man like the learned member in charge of the Education Department. But now in his present capacity, is he able to do it? He is breaking under the departmental routine work, and where is the time for him to chalk out and start a new educational system which may be followed? He has no time. Therefore even if he is very sincere, even if he be earnest, he will not be able to do it if he is to continue as a controlling agency of the educational institutions of Travancore.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Therefore, is the member for sending him outside Travancore for study?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): No, Sir.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): Sir, the problem of education has become a very wide problem as the learned Deputy President conceded. It is not a problem to be solved in a day or two. It must receive the anxious consideration of eminent and distinguished men. The importance of education was realised by the Government of India some years back and it was on account of that that the University Commission of Calcutta sat to consider the question. They gave anxious consideration over this problem and they have not yet come to a definite conclusion as to the way they are to proceed. The reports of the University Commission are getting dusty. And if we cry out at this day that this question must be gone into all of a sudden, I must say that it will be absolutely impossible. When similar committees have sat elsewhere and when their reports could be made use of by us, it is not proper on our part to agitate for the constitution of a committee here too. It is better that we leave our learned Director to consider this wide problem and come to some definite conclusion early. When he prepares his report and when he presents it before a committee of eminent men then we can suggest methods and we can suggest means for solving this important problem of education. Some constructive suggestions were made to improve the present system of education by my friends. One of them is the amalgamation of the Vernacular and English Middle Schools. I also endorse this view. I think in Cochin and Mysore they have not got separate Vernacular Middle Schools and separate English Middle Schools. If these schools are amalgamated a lot of expenditure can be saved and much good will come out of it. Education is now considered to be a means for bread-winning. Education for education's sake is not received by anybody at present and it is in that perspective that we must view it.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): Does the member advocate the abolition of all Vernacular Schools and their amalgamation with English schools?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): I only suggest the abolition of Vernacular Middle Schools and not Primary schools. Primary education is essential for every individual in the State. Without this we cannot have efficiency in taking to any avocation in life.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): One point is not clear to me from what the member said. I want to know whether he wants Vernacular Middle Schools to be abolished altogether and other schools in their place or whether he suggests the amalgamation of Vernacular and English Middle schools?

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): I said the amalgamation of Vernacular and English Middle Schools. Sir, we are not imparting sufficient education to our depressed classes. Our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

education might be free but that is not made use of by these depressed classes. They have not got the means to undertake this sort of education. They have not got bread. They have not got books. They havo not got sufficient clothing. If you provide these means, then only they will be able to attend schools. I think 70 per cent among the depressed classes are now illiterate. We have got to educate them. It is our bounden duty also to provide them with all means so that they may be able to undergo education in our schools. My friend Mr. K. P. Nilakanta Pillai said something with regard to the use of funds allotted for grant-in-aid schools. I must also join with him and say that these funds are not properly utilised by the managers of private schools. There are instances in which the salaries due to teachers in these schools are not given to them. The salary due for vacation months is appropriated by the managers themselves. So, I suggest that these grants be paid direct to the teachers themselves. This defect has been found out even in Madras; and I think that at a conference held in Madras of the teachers' Guild, they have agitated very strongly for handing over these grants to teachers themselves.

PRESIDENT: You have got 5 minutes more; because in the afternoon when we met after lunch we met five minutes late. If Mr. Thanu Pillai thinks, he can proceed with his reply, we can go on for another five minutes.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): It is better that we continue tomorrow morning.

PRESIDENT: Then the House will now adjourn to meet again at half past eleven tomorrow morning.

The Council adjourned at 5-1 P. M.

T. P. RAMASUBBA AIYAR,
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly